

До Шипка и назадъ

На уречения часъ се събрахме на гарата всичко 35 души, препълнени съ сладката мисъл, че следъ малко ще полетимъ къмъ изтокъ, къмъ Стара-Загора и Казанлъкъ. . .

Въ трена се настанихме добре. За всѣкиго има мѣсто. Чу се гласъ на звънецъ и. . . потеглихме. Всички се кръстятъ и си пожелаватъ „добъръ пътъ“. Нѣкои пѣятъ. . .

На Старозагорската гара сме къмъ 10 часа. Веднага се прехвърляме на тѣй наречения „балкански“ влакъ и следъ нѣколко минути потеглямъ на с. изтокъ. Трена лети и предъ очитѣ ни се ниже прекрасния изгледъ на китната Стара-Загора. У всички ни се появи желание да слѣземъ въ тоя градъ, за да го разгледаме. . . И бързо решаваме това да сторимъ на връщане.

Ето ни вече на гара Тулово. Тукъ другъ въздухъ, друга картина. Прохладно е, чувствува се, че сме навлѣзли въ „Срѣд-на-гора“. Виждатъ се гористи височини, носи се боровъ ароматъ. . . .

Качваме се на влака за Казанлъкъ. Скоро навлизаме въ полето и предъ очитѣ ни, на северъ, се откроява величествената Стара-планина. Всички почти гледатъ презъ прозорцитѣ — всѣки иска да види пръвъ града. . . Ето нѣкой извика: „Казанлъкъ, Казанлъкъ!“ Да, ние сме приближили вече гра-

да, потъналъ въ зеленина.

Къмъ 12 часа влака спрѣ предъ гарата. Слизаеме. Всѣки е нарамилъ багажа си. Съгласно плана, трѣбва да ноцуваме въ девическия манастиръ.

Тамъ бѣхме посрещнати радушно отъ егуменката и сестритѣ. Настанихме си багажа, обѣдвахме, почивахме до 4 часа и следъ вечерна молитва въ манастирския храмъ всички излѣзохме да разгледаме града. Посетихме първомъ Н. Всеблагоевство архиеп. намѣстникъ, разгледахме храма при намѣстничеството, после театъра и градската градина. Нѣкои, по-млади, ходиха и до аеродрума.

Прибрахме се привечеръ въ манастира. Вечерята ни бѣ подсладена съ вкусни черни сливи, тоднесени ни отъ любезнитѣ хазяи — монахинитѣ.

Сутринтъ рано бѣхме събудени отъ манастирското клепало. Тоя день, сѣбота, имаше заупокойна литургия. Присѣствувахме до края на службата. Следъ една малка закуска, половината отъ групата потегли съ автомобилъ за с. Шипка. Останалитѣ съ другъ автомобилъ потеглихме по-късно. Къмъ 1 и половина часа следъ обѣдъ всички сме въ селото. Ония, които имаха повечко пари, условиха съ шофьора да ги отведе до върха св. Никола. Останалитѣ, благодарение грижата на енор. свещеникъ, бѣхме